

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet stadfæstede i december 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Somalia. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren tilhører hovedklanen Asharaf, subklanen [A], familieklanen [B] og er muslim af trosretning fra Badhere, Gedo-provinsen, Somalia. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Somalia frygter sin familie og den mand, hun skulle giftes med, idet hun modsatte sig indgåelsen af ægteskabet.

Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv oplyst, at hun [i begyndelsen af sommeren] 2013 blev informeret om, at hun skulle giftes med sin onkels ægtefælles broder, [C]. Omkring en uge herefter blev hun viet med [C] ved en ceremoni, hvor hun ikke selv var til stede. Samme dag, hvor vielsen havde fundet sted, opsøgte hun sin kæreste, [D], i hans butik. Her blev ansøgeren opsøgt af sin onkel og dennes ægtefælle. De udsatte ansøgeren for vold og spærrede hende inde i familiens hus i to dage. Da ansøgeren igen kunne færdes frit i boligen, opsøgte hun sin kæreste, og med hans hjælp påbegyndte hun tre dage senere sin udrejse af Somalia.

Flygtningenævnets flertal kan ikke lægge ansøgerens forklaring om asylmotivet til grund, idet forklaringen forekommer usandsynlig og dermed konstrueret til lejligheden, ligesom forklaringen for nævnet ikke fremstår selvoplevet. Flertallet har særlig lagt vægt på, at det fremstår utroværdigt, at ansøgeren både samme dag, som hun angiveligt blev viet, og igen få dage senere opsøgte sin kæreste i dennes butik, som lå kun 10-15 minutters gang fra ansøgerens bopæl, ligesom det forekommer utroværdigt, at ansøgerens kæreste blev i Somalia, uanset han angiveligt var blevet truet på livet. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke er troværdigt, at ansøgerens kæreste ikke havde råd til at forlade Somalia, idet han sammen med sin mor og ansøgerens faster kunne skaffe midler til, at ansøgeren kunne flygte til Europa.

Som følge af, at ansøgerens forklaring om asylmotivet ikke kan lægges til grund, kan Flygtningenævnets flertal heller ikke lægge til grund, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Somalia vil være uden mandligt netværk, og at hun derfor alene af denne grund vil være i risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, ligesom den omstændighed, at ansøgeren angiveligt skal rejse fra Mogadishu til Badhere, ikke kan føre til et andet resultat.

Ansøgeren har herefter ikke sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Somalia vil være i en konkret og individuel risiko for forfølgelse, der er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at hun risikerer overgreb, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”